

Hotărârea CNCD privind o acuzație de victimizare

Hotărârea nr. 186/04.07.2012

Dosar nr.: 395/2011

Petiția nr.: 6264/04.11.2011

Petentă: Organizația - Centrul Romilor pentru Intervenție Socială și Studii - Romani
CRISS

Reclamat: Primăria municipiului Baia Mare, prin primar

Obiect: Victimizarea petentei, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și sediul petentei

I.1.1 Centrul Romilor pentru Intervenție Socială și Studii - Romani CRISS, cu sediul în str. Răspântiilor, nr. 11, sector 2, București

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. Primăria municipiului Baia Mare, prin primar, cu sediul în municipiul Baia Mare, județul Maramureș.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta sesizează o faptă de victimizare, potrivit art. 2 alin. 7 din OG nr. 137/2000. În acest sens, susține că în data de 19.06.2011, organizațiile Romani Criss, Șanse Egale și Amnesty International au transmis scrisoarea deschisă "Stop acțiunilor Primăriei de ghețozare a romilor", în care menționa explicit faptul că organizațiile Romani CRISS și Șanse Egale analizează depunerea unor acțiuni legale împotriva demersurilor autorităților locale din Baia Mare.

În data de 15.07.2011, petenta a fost contactată de către mediatoarea sanitară din cadrul asociației franceze AREAS, cu scopul inițierii unui parteneriat. Primul pas în vederea inițierii parteneriatului era participarea la un colocviu franco-român, în data de 24.11.2011. În data de 28.09.2011, petenta a primit o informare cu privire la retragerea invitației adresate de a participa la colocviul în cauză, pe motivul că Primăria municipiului Baia Mare a anunțat retragerea sa din cadrul proiectului.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin. (4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 1206 din 12.03.2012 a fost citată petenta. Prin adresa înregistrată cu nr. 2050/12.03.2012 a fost citat primarul municipiului Baia Mare. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 19.04.2012. La termen părțile nu s-au prezentat.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. Petenta sesizează o faptă de victimizare, potrivit art. 2 alin. (7) din O.G. nr. 137/2000. În acest sens, susține că în data de 19.06.2011, organizațiile Romani CRISS, Șanse Egale și Amnesty International au transmis scrisoarea deschisă „Stop acțiunilor Primăriei de ghetozare a romilor”, în care menționa explicit faptul că organizațiile Romani CRISS și Șanse Egale analizează depunerea unor acțiuni legale împotriva demersurilor autorităților locale din Baia Mare.

În data de 15.07.2011, petenta a fost contactată de către mediatoarea sanitară din cadrul asociației franceze AREAS, cu scopul inițierii unui parteneriat. Primul pas în vederea inițierii parteneriatului era participarea la un colocviu franco-român, în data de 24.11.2011. În data de 28.09.2011, petenta a primit o informare cu privire la retragerea invitației adresate de a participa la colocviul în cauză, pe motivul că Primăria municipiului Baia Mare a anunțat retragerea sa din cadrul proiectului.

4.1.2. Astfel, petenta consideră că reacția Primăriei de excludere a Romani CRISS din proiectul menționat survine în mod vădit ca urmare demersului acesteia de a contesta construirea zidului despărțitor între locuințele sociale ocupate în majoritate de romii. Caracterul advers al reacției Primăriei rezidă în faptul că instituția a urmărit sancționarea și intimidarea organizației.

Susținerile reclamatului

4.2.1. Reclamatul susține că mai multe asociații teritoriale au decis demararea unui proiect transnațional de incluziune a familiilor rome române în Franța și România. În acest sens au înființat rețeaua de asociații ROMA, pentru a derula proiecte pilot împreună cu instituții franceze și române.

Instituțiile publice din România, respectiv cele de la nivelul județului Maramureș, au fost cooptate în acest proiect în baza unei convenții încheiată pe perioada 19 septembrie - 31 decembrie 2012. Municipiul Baia Mare a participat la aceste activități punctuale derulate în cadrul proiectului transnațional al Rețelei ROMA, constând în realizarea unei diagnoze și participarea în calitate de vorbitor la colocviul cu titlu: Colocviul franco-român privind asistența socială acordată familiilor de romi migranți, alături de alte instituții.

4.2.2. În concluzie, proiectele pilot preconizate a se derula de către rețeaua de asociații ROMA împreună cu instituțiile partenere române și franceze nu împiedică participarea oricăror asociații rome din România și nu depind în niciun fel de vreun punct de vedere al municipiului Baia Mare.

4.2.3. Având în vedere cele de mai sus, reclamatul solicită petentei să probeze afirmațiile, simplele e-mailuri între 2 persoane nu pot fi luate în considerare ca probe.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director se raportează la sensul faptei de victimizare, în sensul art. 2 alin. 7 din O.G. nr. 137/2000 republicată.

5.2. În analiza petiției, Colegiul director va soluționa în prealabil excepția lipsei calității procesuale active a petentei, persoană juridică. În acest sens, Colegiul director reține că în

speță se invocă o posibilă faptă de discriminare exprimată prin victimizarea unei persoane juridice. Întrebarea este în ce condiții persoana juridică este protejată de lege împotriva discriminării și dacă această protecție diferă în funcție de tipul de discriminare.

5.3. Potrivit art. 4. alin. (2), unitatea poporului și egalitatea între cetățeni din Constituția României 2003 - „România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială”.

De asemenea art. 16 alin. (1) din Constituția României 2003 dispune următoarele: „cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit interpretării dispozițiilor legii fundamentale și a jurisprudenței Curții Constituționale, prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor și nu a persoanelor juridice¹, de asemenea principiul are în vedere egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, iar nu egalitatea dintre cetățeni și autorități publice. Beneficiarii drepturilor și libertăților în condiții de egalitate consacrate prin Constituție și alte legi sunt cetățenii, conform art. 15 alin. (1) din Constituție.

Principiul constituțional se regăsește și în dispozițiile legii speciale, O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, care la art. 1 alin. (2) reglementează „principiul egalității între cetățeni” atunci când enumeră domeniile în care se exprimă acest principiu iar alin. (3) al aceluiași articol din actul normativ mai sus citat, arată că „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”.

Art. 1 alin. (2) și alin. (3) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare stabilesc aria celor care sunt protejați de lege împotriva discriminării. Conceptul de „cetățean” utilizat de legiuitor în norma juridică trebuie interpretată în sens larg și acoperă: persoanele cu cetățenie română, persoanele cu cetățenie străină sau persoanele apatride (fără cetățenie). În toate cazurile vorbim însă de persoane fizice.

5.4. Petenta reține în mod eronat prevederile art. 3 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, când argumentează pentru protecția legii împotriva discriminărilor săvârșite față de persoanele juridice. Textul de lege în cauză reglementează aria celor care sunt obligați să respecte legea și nu a celor care sunt protejați de lege împotriva discriminării.

În ce condiții legea oferă protecție persoanelor juridice împotriva discriminării? Pentru a răspunde la această întrebare trebuie să avem în vedere prevederile pct. 16 din Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, care stipulează următoarele: „Statele membre trebuie, de asemenea, să acorde protecție, când este cazul și în concordanță cu tradițiile și practicile lor naționale, persoanelor juridice care sunt discriminate pe baza rasei sau originii etnice a membrilor lor”.

5.5. Din interpretarea textului rezultă că protecția persoanelor juridice împotriva discriminării își are izvorul tot în criteriul protejat al unei persoane fizice: rasa sau originea etnică a membrilor persoanei juridice. Doar persoana fizică poate fi identificată prin criteriul de rasă sau origine etnică, persoanele juridice nu.

De altfel, în practică, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a analizat posibilele fapte de discriminare împotriva persoanei juridice societate comercială, căreia i s-a

¹ Decizia nr. 102/1995 (M.Of. nr. 287 din 11 decembrie 1995).

refuzat eliberarea unei autorizații iar presupusul motiv de discriminare, de refuz a ținut de etnia proprietarului societății comerciale.

Astfel, în determinarea protecției legale împotriva discriminării a persoanei juridice, din perspectiva O.G. nr. 137/2000, republicată și a Directivei 43/2000/CE, este importantă identificarea unui raport de cauzalitate între tratamentul diferențiat al persoanei juridice și apartenența la o rasă sau origine etnică a membrilor persoanei juridice (membri sau proprietari în funcție de tipul persoanei juridice).

Această analiză este posibilă și se impune în următoarele forme de discriminare: discriminare directă, discriminare indirectă, hărțuire, ordinul de a discrimina și discriminarea multiplă.

5.6. În cazul victimizării, ca formă de discriminare, se impune o altă analiză de fapt și de drept pentru determinarea subiecților de drept care sunt protejate de lege. Victimizarea este o formă atipică de discriminare și constă în „orice tratament advers, venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și nediscriminării” – art. 2 alin. (7) din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Victimizarea este o formă atipică de discriminare și în practică se prezintă ca o protecție împotriva represaliilor în cazurile de discriminare. Astfel, art. 9 din Directiva 43/2000/CE arată că „statele membre introduc în sistemul lor juridic intern măsurile necesare pentru protecția persoanelor față de orice tratament nefavorabil sau consecință nefavorabilă ca reacție la o plângere sau la o acțiune în justiție care au ca scop respectarea principiului egalității de tratament”. Pentru a determina calitatea procesuală activă în speța supusă analizei, trebuie să determinăm sfera persoanelor protejate împotriva victimizării, adică subiectul pasiv al victimizării. Astfel, în această sferă se includ: persoanele fizice care au depus o plângere sau au promovat o acțiune în justiție având ca obiect o posibilă discriminare, persoanele fizice care au depus mărturie într-un caz de discriminare și persoanele juridice care au depus o plângere sau au promovat o acțiune în justiție având ca obiect o posibilă discriminare.

5.7. În concluzie, în stabilirea calității persoanei juridice ca subiect pasiv al faptei de victimizare este relevant faptul dacă persoana juridică în cauză avea dreptul să depună o plângere sau să promoveze o acțiune în justiție având ca obiect o posibilă faptă de discriminare. În stabilirea calității de subiect pasiv al persoanei juridice a unei fapte de victimizare nu are relevanță originea etnică sau rasială a membrilor persoanei juridice, ca în cazul celorlalte forme de discriminare.

Astfel, pentru ca o persoană juridică să dobândească calitatea de subiect pasiv al unei fapte de victimizare trebuie să dispună de dreptul de a face o plângere sau o acțiune în instanță având ca obiect o posibilă faptă de discriminare. Persoana juridică poate să fie subiect pasiv al unei fapte de victimizare și când eliberează acte sau săvârșește fapte care pot fi calificate ca fiind probe într-o speță care are ca obiect o posibilă faptă de discriminare (de exemplu, tratamentul advers aplicat unei persoane juridice ca urmare a eliberării de către aceasta a unei adevărinite sau a unui act care folosește în soluționarea unui caz de discriminare).

În speța de față, suntem în prezența primei ipoteze, atunci când calitatea de subiect pasiv al persoanei juridice al presupusei fapte de victimizare rezultă din dreptul acestuia de a face o plângere sau o acțiune în instanță având ca obiect o posibilă faptă de discriminare.

Persoana juridică dispune de dreptul de a promova o plângere sau o acțiune în instanță care are ca obiect o posibilă faptă de discriminare, adică are calitatea procesuală activă, dacă are ca scop protecția drepturilor omului sau au un interes legitim în combaterea discriminării iar presupusa faptă se manifestă în domeniul lor de activitate și aduce atingere unei comunități sau unui grup de persoane. Persoana juridică are calitate procesuală activă și atunci când

discriminarea aduce atingere unei persoane fizice dar doar la cererea acesteia din urmă – art. 28 alin. (1) și alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 republicată, respectiv art. 7 alin. (2) din Directiva 43/2000/CE.

În prezenta speță, petenta, persoană juridică, organizație neguvernamentală a făcut dovada calității procesuale pasive, în concluzie poate să fie subiect pasiv al unei posibile fapte de discriminare, deci are calitatea procesuală activă în prezenta petiție.

5.8. În temeiul celor de mai sus, Colegiul director respinge excepția lipsei calității active și trece la soluționarea petiției pe fond.

5.9. În fapt, Asociațiile teritoriale, precum La Sauvgarde du Nord, AFEJI, AREAS și CARITAS Satu Mare, împreună cu FNARS Nord Pas de Calais au inițiat demararea unui proiect transnațional de incluziune a familiilor rome, cetățeni români, în Franța și România. În acest sens, asociațiile mai sus menționate, au înființat Rețeaua de asociații ROMA, pentru a derula proiecte pilot împreună cu instituțiile franceze și române.

Petenta, a fost contactată la data de 15.07.2011, de reprezentantul asociației franceze AREAS – Gens du Voyage et Roms Migrants, cu scopul inițierii unui parteneriat într-un proiect, între petentă, organizație neguvernamentală și o serie de organizații din Franța. Prima etapă a parteneriatului a constat în participarea petentei la un colocviu franco-român, în data de 24.11.2011, în Lille, Franța.

În data de 28.09.2011, reprezentanta asociației AREAS a informat petenta, printr-un email, cu privire la retragerea invitației adresate inițial de a participa la colocviul mai sus menționat. Reprezentanta asociației AREAS a motivat decizia prin faptul că Primăria Municipiului Baia Mare, partea reclamată, a anunțat retragerea din proiect în condițiile în care la aceasta este parte și petenta, organizație neguvernamentală.

Petenta, precizează că, reacția adversă a părții reclamate intervine ca urmare a plângerilor și pozițiilor publice, anterioare faptei analizate, pe care petenta le-a formulat în posibilele fapte de discriminare săvârșite de partea reclamată împotriva comunităților de romi din Baia Mare (Scrisoarea deschisă din data de 19.06.2011, Punctul de vedere transmis de petentă CNCJ în soluționarea unei petiții care a avut ca obiect o posibilă faptă de discriminare – 23.09.2011).

5.1.0. Colegiul director constată că petenta a îndeplinit condiția existenței unei plângeri care a avut ca obiect o posibilă faptă de discriminare, în sensul art. 2 alin. (7) din O.G. nr. 137/2000.

Colegiul director constată însă că puterea de decizie în stabilirea parteneriatelor nu a aparținut părții reclamate, Primăria Municipiului Baia Mare, ci asociațiilor, organizații neguvernamentale care au inițiat parteneriatul și proiectul.

Partea reclamată a participat doar la activități punctuale derulate în cadrul proiectului transnațional al Rețelei ROMA constând în realizarea unei diagnoze și participarea în calitate de vorbitor la colocviu cu titlul: „Colocviul franco-român privind asistența socială acordată familiilor de romi migranți din 24.11.2011”, alături de alte instituții publice din județul Maramureș. De asemenea, partea reclamată neagă acuzațiile de condiționare a participării la activități punctuale din proiect de prezența petentei. Colegiul director constată că nu există nicio probă directă în acest sens.

5.11. Colegiul director constată că fapta sesizată nu întrunește elementele constitutive ale victimizării astfel cum este prevăzută de art. 2 alin. (7) din O.G. nr. 137/2000, în speță nu există o probă directă în sensul condiționării participării la proiect a părții reclamate de absența din proiect a petentei. Decizia de a invita și încheia parteneriate pe proiectele în cauză

nu a fost a părții reclamate. Partea reclamată are dreptul legal de a decide participarea sau nu într-un proiect, inclusiv în funcție de parteneri, atât timp cât deciziile nu se fundamentează pe criterii protejate de lege, cum ar fi apartenența la o etnie sau originea rasială a membrilor unei persoane juridice, organizații neguvernamentale.

Opinie concurentă exprimată de Haller István

1. Consider eronată invocarea excepției lipsei calității procesuale active a persoanelor juridice, în general, de către Colegiul director din următoarele motive:

2. O.G. nr. 137/2000, republicată, se referă la cetățeni doar la art. 1, cu titlul de principii, repetând principiile constituționale care, în mod evident, se referă la cetățeni. O.G. nr. 137/2000 însă nu exclude posibilitatea ca legislația să se aplice și persoanelor juridice. În textul ordonanței face referire la persoane (care pot fi persoane fizice sau juridice):

Art. 1 alin. (3): „Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”.

Art. 2 alin. (2): „Dispoziția de a discrimina persoanele pe oricare dintre temeiurile prevăzute la alin. (1) este considerată discriminare în înțelesul prezentei ordonanțe”.

Art. 2 alin. (3): „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare”.

3. Drepturile omului se referă doar la persoane fizice, nu și juridice. Art. 2 alin. (1) însă formulează: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.” Prin formularea „sau a drepturilor recunoscute de lege” se poate interpreta că definiția se extinde și asupra persoanelor juridice, care, la rândul lor, se bucură de drepturi.

4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin deciziile sale, a admis ca persoanele juridice să considere că li s-au încălcat drepturile. Doar din România și doar în cursul anului 2010 au fost admise următoarele cauze cu persoane juridice care au considerat că au fost încălcate drepturile lor ca persoane juridice:

- Parohia Greco-Catolică Sâmbăta Bihor, Cauza nr. 48107/99, Decizia din 12.01.2010 (dreptul de acces la justiție, discriminare);

- S.C. Prodcumexim SRL, cauza nr. 3176006, Decizia din 6.07.2010 (dreptul de acces la justiție);

- S.C. Placebo Consult SRL, cauza nr. 28529/04, Decizia din 21.09.2010 (dreptul de acces la justiție);

- S.C. Apron Dynamics SRL Baia Mare, cauza nr. 21199/03, Decizia din 2.11.2010 (dreptul de acces la justiție);

- Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România - Filiala Bacău, cauza nr. 19750/03, Decizia din 9.11.2010 (dreptul de acces la justiție);

5. Colegiul director s-a pronunțat anterior, fără să invoce neкомпetența materială a CNCDD, în cazuri în care persoana care s-a considerat a fi discriminată era o persoană juridică, în anii 2007 și 2009 (s-au luat acești doi ani în mod aleatoriu) prin:

- Hotărârea nr. 76/02.04.2007 în Dosarul nr. 72/2006, având ca obiect nerespectarea unei hotărâri judecătorești și la refuzul unei primării de a elibera certificatul de urbanism pentru Mitropolia Greco-Catolică Blaj, Parohia Pesceana, și autorizațiile de construcție;

- Hotărârea nr. 120/21.05.2007 în Dosarul nr. 429/2006, având ca obiect tratamentul diferențiat ca urmare a neacordării certificatului de înmatriculare sportivă local CIS Asociației Sportive „European Ving Tsun Kung Fu Federation”;

- Hotărârea nr. 195/24.07.2007 în Dosarul nr. 193/2006, având ca obiect tratamentul discriminatoriu aplicat de conducerea unei firme organizației sindicale;

- Hotărârea nr. 198/24.07.2007 în Dosarul nr. 80/2007, având ca obiect încălcarea înțelegerii între Eparhia Reformată de pe lângă Piatra Craiului și autoritatea locală care a vizat un imobil;

- Hotărârea nr. 203/01.08.2007 în Dosarul nr. 403/2006, având ca obiect atribuirea serviciilor de taximetrie de către Aeroportul Internațional Henri Coandă, prin licitație, exclusiv către Compania de taxi „Fly Taxi”;

- Hotărârea nr. 313/07.02.2007 în Dosarul nr. 126/2006, având ca obiect limitarea participării la licitație a editurilor (condiția impusă: editarea unui cotidian în limba română);

- Hotărârea nr. 395 din 12.11.2007 în Dosarul nr. 441/2007, având ca obiect neacordarea unor sume din buget Asociației Umanitare „Surâsul Soarelui”;

- Hotărârea nr. 440/28.11.2007 în Dosarul nr. 350/2007 având ca obiect refuzul de finanțare al unui proiect al Teatrului „Tomcsa Sándor”;

- Hotărârea nr. 375/02.07.2009 în Dosarul nr. 598/2008, având ca obiect nepunerea la dispoziția Asociației Eoliene Române a unor informații de interes public;

- Hotărârea nr. 376/02.07.2009 în Dosarul nr. 810/2008, având ca obiect un aviz nefavorabil pentru organizarea unei acțiuni a Partidului Democrat Liberal privind campania electorală.

- Hotărârea nr. 439/20.08.2009 în Dosarul nr. 42/2008, având ca obiect refuzul prelungirii unui contract încheiat între Asociația Lacrima și Primăria municipiului Bistrița;

- Hotărârea nr. 441/20.08.2009 în Dosarul nr. 456/2007, având ca obiect discriminarea între două sindicate care activează în cadrul unei societăți comerciale;

- Hotărârea nr. 449/20.08.2009 în Dosarul nr. 666/2009, având ca obiect respingerea cererii de participare la târgul organizat cu ocazia Zilelor Bucureștilor a asociației „Liga meșteșugarilor rromi”;

- Hotărârea nr. 487/29.10.2009 în Dosarul nr. 23/2009, având ca obiect interzicerea activității comerciale și refuzul eliberării unei autorizații pentru desfășurarea de activități comerciale de către S.C. La Fayette Mode S.R.L. și Asociația Minorităților Europene”.

6. Decizia nr. 285/01.07.2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 [conform numerotării vechi] din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, aprobată și modificată prin Legea nr. 48/2002, cu modificările și completările ulterioare, publicată în M. Of. nr. 711 din 6 august 2004, arată că „organizațiile neguvernamentale nu participă la proces în calitate de reprezentanți ai părților, ci în virtutea calității procesuale active proprii pe care le-o atribuie legea. Acest fapt este confirmat și de modificarea pe care textul legal criticat a suferit-o ulterior sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate. Astfel, tocmai pentru a îndepărta ideea reprezentării, legiuitorul a modificat art. 22 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 în sensul că organizațiile

neguvernamentale nu mai dobândesc calitate procesuală activă în cazurile când persoana fizică supusă unei discriminări le mandatează, ci la cererea acesteia. De asemenea, se observă că interesul participării în cauză rezidă în însuși scopul pentru care organizația neguvernamentală ființează, și anume protecția drepturilor persoanelor care au fost supuse unei discriminări”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prezența și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. În cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind victimizarea, astfel cum este prevăzută în art. 2 alin. (7) din O.G. nr. 137/2000, republicată;

2. O copie a prezentei hotărâri se va transmite părților;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință: Asztalos Csaba Ferenc, Bertzi Theodora, Haller István, Stanciu Claudia, Vasile Alexandru